



تحقق رویای رسیدن به مریخ تا سال ۲۰۴۰ بسیار چالش برانگیز است

ارسال فضانوردان به مریخ تا سال ۲۰۴۰ «یک هدف جسورانه» است، اما ناسا در هر صورت تلاش خود را می‌کند.

ارسال فضانوردان به مریخ تا سال ۲۰۴۰ «یک هدف جسورانه» است، اما ناسا در هر صورت تلاش خود را می‌کند. به گزارش ایسنا و به نقل از اسپیس، به نظر این آژانس، تحقق رویای سفر به مریخ طی ۱۶ سال آینده بسیار چالش برانگیز است.

فضانوردان ممکن است تا سال ۲۰۳۳ به مدار مریخ برسند، اما به گفته ی مقامات ناسا، قدم گذاشتن بر روی سیاره سرخ تا پایان دهه ی آینده هدفی پر از پشتکار و جسورانه خواهد بود.

برای انجام یک پرواز شش ماهه به مریخ و فرود روی آن تا سال ۲۰۴۰، انسان ها باید در سال ۲۰۳۹ زمین را ترک کنند. این چشم اندازی است که پیش از این توسط مدیر ناسا بیل نلسون (Bill Nelson) و رئیس سابق این سازمان جیم برایدنستاین (Jim

Bridenstine) ذکر شده بود. اما آژانس فضایی آمریکا تحقق این چشم انداز را در ۱۶ سال آینده بسیار چالش برانگیز می داند. جیم رویتر (Jim Reuter)، معاون مدیر اداره مأموریت فناوری فضایی آژانس (STMD) در روز چهارشنبه (۱۷ مه) در اجلاس انسان تا

مریخ در واشنگتن دی سی گفت: من می توانم بگویم که این هدف جسورانه ای است که باید به آن برسیم. ممکن است زمان زیادی به نظر برسد، اما زمان بسیار کوتاهی برای توسعه فناوری هایی است که باید توسعه یابد.

مأموریت فرود خدمه روی مریخ تا سال ۲۰۴۰ مستلزم حضور انسان در ماه در اوایل دهه ۲۰۳۰ بوده و این اولویت ناسا و پله ای برای سفر به مریخ به حساب می آید. این آژانس قصد دارد به طور گسترده از ایستگاه فضایی آینده خود به نام

«دروازه» (Gateway) که به دور ماه می چرخد و میزبان تجهیزات و گاهی اوقات حتی فضانوردان برای اجرای مأموریت های شبیه سازی شده مریخ است، استفاده کند.

چنین مأموریت شبیه سازی شده ای به این صورت خواهد بود که فضانوردان به مدت شش ماه به ایستگاه فضایی دروازه ماه پرواز و در آن اقامت می کنند که شبیه به سفر یک طرفه به مریخ است. آنها ۳۰ روز را در ماه برای شبیه سازی کار روی سیاره سرخ

می گذرانند، و به ایستگاه دروازه ماه باز می گردند تا شش ماه دیگر برای شبیه سازی سفر به سوی خانه در آن جا بمانند. نزدیک ترین حالتی که ما در زمین موفق به شبیه سازی چنین شرایطی شدیم زیستگاه HI-SEAS در هاوایی است، جایی که

فضانوردان به گونه ای کار می کنند که گویی در مریخ هستند. آنها حتی در این مکان با تاخیر ارتباطی ۲۰ دقیقه ای نیز مواجه هستند.

با این حال، زیستگاه هاوایی گرانش مریخ را که ۳۸ درصد کمتر از زمین است، شبیه سازی نمی کند. بنابراین، مقامات ناسا قصد دارند از دروازه ای که به دور ماه می چرخد، که اولین ایستگاه در خارج از مدار پایین زمین خواهد بود،

برای آزمایش نحوه ی واکنش انسان به شرایط گرانش کم استفاده کنند. همچنین این ایستگاه فضایی از کمر بند تشعشعی ون آلن عبور خواهد کرد، بنابراین مأموریت های فضایی شبیه سازی شده برای

آزمایش فناوری پیشرفته حفاظت در برابر تشعشع که در حال حاضر در حال توسعه است مفید خواهد بود، اما این آزمایش ها زمان بر است.

اینها تنها موانع پیش روی ناسا در حال حاضر نیستند. یکی از شرکای متعدد آژانس فضایی ناسا برای مأموریت های ماه و مریخ، اسپیس ایکس است که ترکیبی از یک فضاپیما و موشک چندبار مصرف به نام استارشپ را برای مأموریت آرتمیس ۳ به ماه می

سازد. با این حال، این وسیله ی نقلیه با ظرفیت ۱۰۰ سرنشین که برای فرود در نزدیکی قطب جنوبی ماه در سال ۲۰۲۵ انتخاب شده است در اولین پرتاب مداری خود در اوایل ماه آوریل نتوانست به مدار زمین برسد و تنها کمتر از چهار دقیقه پس از بلند شدن،

دستور انفجار به آن داده شد. دستور انفجار به آن داده شد. دستور انفجار به آن داده شد.

جیم فری (Jim Free)، معاون مدیر اداره ی مأموریت توسعه سیستم اکتشافی ناسا، در نشست انسان تا مریخ در روز چهارشنبه گفت: ما برای پرتاب و موفقیت اولین فرودگرمان به استارشپ نیاز داریم.

مقامات ناسا همچنین بر وابستگی خود به همکاری های تجاری، دانشگاهی و صنعتی چه در ایالات متحده و چه در سطح بین المللی تاکید کردند. فری گفت، برای مثال، کانادا در حال ساخت یک وسیله نقلیه رباتیک است که می تواند در صورت نبودن خدمه

به طور مستقل کار کند، اما می تواند خدمه را نیز دنبال کند.

انتهای پیام